

จากนิยายเรื่องหนึ่งซึ่งแสนสั้น
บทเรียนอันมีค่ากว่าทุกสิ่ง
คืออย่าหลงรักใครด้วยใจจริง
จนลืมคิดถึงรักศักดิ์ศรีตน

เคยวันเเต่กคนหนึ่งซึ่งเคยเเ้ง
ได้เเติบโศพทมิเณหตุผล
พร้อมผู้สืงรอบข้างอย่างอดทน
และเริ่มทนไชล่มองตรงเหตการณ

เรื่องที่เกิดขึ้นไม่มีใครผิด
ทุกชีวิตก้าวอย่างตามทางผ่าน
นียวยเศร้าเรื่องสนเมื่อวันวาน
ได้ปีติมานจบลงตรงจุดนี้

ขอบคุณคนสอนให้ไ้รู้จัก
การแยกค่าความรักกับศักดิ์ศรี
ขอบคุณความเมตตาความอารี
ส่วสดีความชั่วของหัวใจ!

เรามีสิทธิ์ยอมรับกับความหลัง
พร้อมกับหวังเริ่มต้นบนทางใหม่
สำหรับคนเคยหวงเคยห่วงใย
เรายังให้ความหวังที่เหมือนที่เคย

“บทจบของบทรัก”

“อร”